

PLÁTKO

1. Pretvor moje srdce
2. Mária, vzor dievčat
3. Účelové vraždy Inazov
4. Mój názor
5. Čo vysielala čs. televízia
6. Satanizmus ako droga
7. Listovali sme v kalendári
8. Úmysel apoštolátu modlitby
9. Zrnko múdrosti
10. Dúšok sniež u na rozlúčku

MAR
J
/89

PRETVOR MOJE SRDCE

Pretvor moje srdce, Svätá Mária, Matka Božia,
zachovaj moje srdce, aby zostalo srdcom dieťaťa:
čisté a priehľadné ako pramenitá voda.

Daj mi srdce jednoduché, čo nepozná smútok;
srdce nežné a súcitné, čo je schopné darovať sa;
srdce verné a veľkodušné čo nezabúda na preukázané dobro
a nepripomína si pretrpené zlo.

Stvární vo mne srdce pokorné, čo miluje bez výpočtov;
srdce veľkorysé a neskrotné
čo nezastaví žiadna nevďačnosť,
a neznechutí nijaká ľahostajnosť;
srdce zanietené za slávu Ježiša Krista,
ranené jeho láskou,
ktorého rana sa zahojí až v nebi.

/L. de Grandmaison/

MÁRIA, VZOR DIEVČAT

Ty, ktorá si milostiplnou Pannou,
zachovaj môj zrak jasný a čistý,
daj môjmu telu krásu a pôvab.

Ty, ktorá si požehnaná medzi ženami,
daj mi hrdosť byť ženou
a radosť z toho, že môžem obšťastňovať iných.

Ty, ktorá si Matkou,
priprav ma, aby som vedela darovať nový život
a pomôž mi darovať svoj vlastný život.

Ty, ktorá si Nepoškvrnená,
daj mi silu odporovať zlu a bojovať proti pokušeniam.

Ty, ktorá si Matkou najkrajšie lásky,
rozšír moje srdce a naplň mi dušu láskou.

Ty, ktorá si Matkou Cirkvi,
otvor moje srdce pre celý svet
a pomôž milovať tvojho Syna nadovšetko.

/Feder/

Môj názor

V Aprílovom vydaní nášho mesačníku - Plátku - som si okrem iného prečítal i opekovánú výzvu o príspevky, ktorá ma inšpirovala k tomu, aby som si sadol za stôl, vzal do ruky pero a papier a napísal pár riadkov vyjadrujúcich moje názory a postrehy.

Je len samozrejmé, že každý časopis chce byť pre svojich čitateľov zaujímavý a to svojou formou i obsahom, preto túto snahu u Plátkačova /vydavateľa Plátka - pozn./ môžeme len kvitovať. Lenže... stavať aktuálnosť a zaujímavosť časopisu len na príspevkoch korešpondentov, alebo prispievateľov, ak chete, je dosť povážlivé, odvážné a ako realita života ukazuje i naivné.

Ako farský časopis sa však Plátok prezentuje len vrovine všeobecnej, bez snahy nastolovať problémy miestnej farnosti. Veď lev posledných dvoch číslach sú takmer všetky články prevzaté, teda opísané, snáď okrem drôbných oznamov v aprílovom vydaní. Niet teda divu, že i odozva je nulová. "yslím, že sami autori by mali vložiť do Plátka svoje myšlienky, názory a postrehy z diania vo farnosti a tak provokovať i ostatných k vyjadreniu. Veď nedostatkov je stále dosť, či sa to už týka organizácie x x a úroveň spevokolu, prípravy prvoprijímajúcich deť organizácie piatkových sv. omší, pomaly už pravidelné omeškávanie sa začiatkov sv. omší, účasti všetkých veriacich na živote farnosti, spolupráce knazov a laikmi vo farnosti a pod. Za toto všetko, i za mnohé ďalšie veci sme vo farnosti spoluzodpovední, či sa to už niekomu ľúbi, alebo nie! K naplneniu tejto zodpovednosti by mohol svojou troškou prispieť i časopis s adresnými návrhmi, pripomienkami a možno i kritikou. Len potom by na konkrétne články mohla prísť i konkrétna reakcia v podobe príspevkov vyjadrujúcich názory čitateľov.

Záverom by som rád zdôraznil, že prácu autorov Plátka si vysoko vážim a veľmi by ma mrzelo, keby môj príspevok chápali ako urážku, alebo akési zdiskreditovanie ich činnosti. Chcem však, aby to, čo robia, postupne dostávalo konkrétnejšiu formu a tým i širší ohlas vo farnosti.

Za porozumenie

Ďakujem.

+ - + - + - + - +

Milý brat - priateľ!

Ako členov redakčnej rady nás moc teší, že čítaš časopis "Plátok".

Hej, dožadujeme sa príspevkov, pretože "Plátok" by sa mal zakladať práve na nich. Tvoj príspevok resp. tvoj názor nás trošku prekvapil z toho hľadiska, že pravdepodobne nevieš, kto je členom redakčnej rady a kto sa o to stará, aby časopis vôbec vychádzal. Píšeš, že "stavať aktuálnosť a zaujímavosť časopisu len na príspevkoch korešpondentov, alebo prispievateľov, je dosť povážlivé, odvážne a ako realita života ukazuje i naivné."

Iste je ľahšie vydávať časopis svetaký, kde redaktori majú na práci len starosť, aby v tom časopise niečo bolo. To je hlavnou náplňou ich dá sa povedať životnej práce. Nevieme, či si myslíš, že "Plátok" vydávajú nejakí dôchodcovia, ktorí sa celé dni nudia, a tak si tým krátia dlhé chvíle. Nesmieš zabúdať, že vydávanie časopisu nie je

našou každodennou prácou. Nie sme vyštudovaní novinári, ani sa vydávaním "Plátku" neživíme. Teraz by si mohol namietat, že keď to takto berieme, prečo to robíme. Avšak nebolo by od vedi, keby sme si dokázali cenit' to, čo pre nás druhí urobia, resp. ak nás k niečomu pobádajú al. im môžeme pomôcť, prečo im nepomôcť?!

Azda ani nevieš, aké obrovské problémy sú s tým, aby časopis "niekto" 33x napísal. Nepíšeme to ako sťažnosť al. reptanie, ale pomoc by sme určite neodmietli.

Dnes je veľmi rozšírený konzumný spôsob života. Prijímať, prijímať a zase prijímať. Ale - blaženejšie je dávať ako prijímať.

Veľmi sa nám páči, že si postrehol, koľko nedostatkov v našej farnosti je. Nebolo by lepšie, keby si napísal sám nejaký príspevok o tom, čo si si všimol, čo by sa mohlo zmeniť atď? Podľa tvojho príspevku vieš celkom dobre štylizovať, a konečne, na tom nezáleží. Mohol by si tak i ty prispieť k tomu, čoho sa dožaduješ: aby bol časopis ozaj farský. A potom, podľa nás, keď toľko o tých problémoch vieš - si jeden "z nás" - čo ty na to, trošku i konkrétne pomôcť, aby napr. s tým spevokolom al. prípravou na prvé sväté prijímanie to bolo čoraz lepšie? Myslíme si, že hovorilo sa už dosť, a len skutky nejako nevidieť, ale zas nesmieme zabúdať, že 3-4 všetko nezvládnú. Presne tak, ako píšeš, za "toto všetko" sme vo farnosti zodpovední! Mali by sme sa preto všetci zamyslieť nad tým, akým dielom my prispievame k živšej činnosti farnosti.

O nejakkej urážke by sme snáď ani nemali hovoriť. Veď svoj názor môže mať predsa každý a keď glasnosť v spoločnosti existuje len ako pojem, prečo by "u nás" nemohla sa praktizovať. Akí by sme boli kresťania, ak by sme sa hnevali?

Musíme sa však priznať, že príspevok nás trošku zarmútil a sprvoti i trochu nahneval. Ale chvíľkovému vzplanutiu sme nepodľahli a po úvahe sme sa rozhodli, že vyhovíme tvojmu ~~žiadku~~ návrhu, a preto hneď tento náš článok nech slúži ako odpoveď a súčasne ako podnet na diskusiu formou príspevkov.

Ešte aby sme si rozumeli, minulý rok bola podobná výzva konkrétne na tému spevokol uverejnená niekoľkokrát, a mylil by si sa, keby si si myslel, že niekto na ňu reagoval. Ale za pokus to pravdaže stojí.

Za tvoj príspevok ďakujeme a čakáme názory a ohlasy tiež aj od ostatných čitateľov.

Vaši Plátkači!

Čo vysielala č. televízia

Dňa 14. marca uplynulo 50 rokov od vyhlásenia Slovenského štátu. Problematika jeho utvorenia sa stala predmetom polemík, ktoré neutíchajú dodnes. Dobré známy fakt, že počas 40 rokov vlády komunistov /nástup vo februári 1948/ spomínanú problematiku Slov.republiky používajú ideologickí protagonisti moci proti samotnému katolíckemu duchu slov. občana a proti prakticky akému-koľvek prejavu jeho náboženskej identity.

Prečo je túžba po katol. výchove detí nebezpečenstvom pre socializmus? Prečo je nekontrolovaný život spoločenciev trestný?

Pre tých, ktorí si vyhradili v ČSSR monopol na vyklad dejín - je možné všetko. Názorom nám to dokazuje aj seriál, označený ako dokumentárny - evidentne ku 14.marcu - pod názvom

" KRÍŽ V OSÍDLACH MOCI "

naservírovala svojim divákom slovtelvizia. Ak ešte donedávna boli archívne materiály nedostupné, seriál nimi až nárotohatne hýri. Táto dokumentárna koláž, ktorú vykázil režisér Oto Vyhliadal, má však veľké chyby krásy. Na seriáli sa podielali také vedecko-ateistické kalibre ako dr.Ondrej Dányi, profesor Jaroslav Čelko, dr. Viera Mudečková, dr.Ján Borovička a iní.

Režisér pod vedením spomínaných expertov na proticirkevné kampane pravdepodobne ani nepotreboval veľa námahy, aby pozliel svoj -"Križ v osídlach moci"- dokromady. Jeho čudesné prestrihy náboženských procesií s vojenskými jednotkami, alebo striedenie náboženských obradov s otrasnými zábermi z nacistických táborov sú len ďalším dokladom o pretrvávajúcej zámernej snahe dávať slovenskú cirkev a neludskosti II.svet.vojny do priameho súvisu. a nielen to. Cieľom je zas-trašovať súčasné generácie našich veriacich.

V rámci "perestrojky" sa ani ČSSR nemôže vyhnúť istým vnútro-politickým krokom. Ale akým? Ak okrem rozháňania demonštrácií a postihov za prejavy opozície má byť aj uvedenie tohto seriálu takýmto politickým ťahom, tak aj tento iba ďalej podchalil bezmocnosť vedecko-ateistických zbrojnošov riešiť cirkevnú otázku. A zatiaľ Dányimu, Čelkovi či Vyhliadalovi možno ešte ani nadošlo, že práve oni sami zneužili a urazili cítienie veriaceho ľudu, ktorým sa tak oháňajú. V závere filmu po otrasných výpovediach v sídnej sieni a po pokryteckej otázke ,kde vraj hľadať vinníka nasledoval strih na sakrálné priestory a detail ruky kňaza s Božím Telom.

Kedy vyrobí režisér podobný dokumentárny seriál o československých päťdesiatych rokoch, o fyzickom i administratívnom likvidovaní cirkvi, o masovom zatýkaní a o represáliách, o popravách triednych nepriateľov, o prenasledovaní veriacich, ktorých azda len nemožno obviňovať z klérofašizmu.

Veľmi zaujímavé budú napríklad zábery rozjasaného prvomájového sprievodu s nočným vojenským prepaďom kláštorov, strih sľubu mladých pionierov s týraním politických väzňov, alebo pompézne pripínanie Leninových rečov s masakrami na súostroví Gulag.

Kým sa však tohto dočkáme, je celkom možné, že skôr budú z pohrobkovstva klérofašizmu obvinené trebárs malé deti, ktoré budú hájiť svoje náboženské presvedčenie v našom pokrokovom štáte, v zriadení vraj s neustále sa prehľbujúcou - demokraciou.

VÝKLAD MOBLITBY "Z D R A V A S"

/ Pokračovanie k II. časti: Pozdrav Alžbety /

Čo sa teraz odohrá, to je prejav novej Božej starostlivosti o Máriu. Boh sa postaral, aby sa naďalej od počiatku mala s kým podeliť o nesmiernu ťarchu materstva z Ducha Svätého. Komu môže o tom hovoriť? Svojej matke? Jozefovi? Alžbete? Nemuseli by to považovať za rúhanie, nemuseli by ju kameňovať aj za domnelé cudzoložstvo, aj za domnelé rúhanie? Ale Duch Boží predchádza a vopred všetko vyrieši. Sotva vstúpi k Alžbete, Alžbeta z Božieho vnuknutia poznáva, kto k nej prichádza. Aj to je vlastne splnenie proroctva - A toto sa stane potom /t.j. v dňoch Mesiáša/ : Vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, vaši mladíci budú vídať vídenia a vaši starci budú snívať sny. /Joel 3, lan, zr. Sk 2, 17-21/. Mária sa nepýtala angela, ako sa vyriešia neriešiteľné problémy, vznikajúce z tajomstva panenského počatia z Ducha Svätého. Mária verila a Boh sám sa postaral. Neskôr vo vídeniach oznamuje Jozefovi, trýznenému očividnou skutočnosťou, tajomstvo Márie, vídenie zachráni Ježiša pred istou smrťou mečom Herodessa. Teraz proročké poznanie Alžbety spája dve ženy v účasti na veľkom tajomstve: Požehnané si medzi ženami a požehnaný je plod tvojeho života.

A potom prvý raz odznejú slovo, ktoré je najvyšším titulom Márie, ktoré opakujú všetky generácie po celé kresťanské dejiny: Matka môjho Pána!

Pri rozhovore na návšteve u Alžbety opätovne sa kladie otázka, ako mohla Mária hovoriť básnicky. Mnohí Boží vyvolení zvelebovali Pána vo vrcholných okamihoch života hymnami a piesňami. Spomeňme si na Mojžišovu víťaznú pieseň /Ex 15/, na Deborinu pieseň /Sdc 5/, napokon na dakovnú pieseň Anny, Samuelovej matky, ktorá oslavuje Boha v obdobnej situácii, Boh jej daroval syna /L Sam 2/. Mária svoj chválospev vyslovila po ceste po horách. Počas celej 62 km cesty muselo sa v jej srdci ozývať to, čo sa stalo. Pravdepodobne už počas tejto cesty formulovala svoju novú pieseň : Ostatne, Duch Boží je ten, ktorý vkladá slová do úst prorokov a básnikov všetkých čias. Prečo by nevložil pieseň aj do úst tej, ktorá jeho pôsobením počala Božieho Syna?

/ Pokračovanie v budúcom čísle. /

SATANIZMUS ako droga

Cirkev nemlčí

Dlho sme zvažovali, ako zahryznúť do problému satanizmu, aby sme sa vyhli krajnostiam. Aby to nebol ani lacný horor ani prázdne lamentovanie. Vieme len, že hovoriť treba otvorene, ak to má mať zmysel.

Vo svete začínajú brať túto otázku dosť vážne. Nie kvôli samotnému satanizmu, ten je nie je ničím novým, ale kvôli mladým ľuďom, ktorých ohrozuje.

K problému sa vyjadruje i Cirkev a dostáva sa aj do cirkevných dokumentov. A práve to nám pomohlo, máme sa o čo oprieť.

Pred rokom sa touto témou zaoberal obežník pražského arcibiskupstva č. 4/1988. V obežníku sa najprv opisuje príhoda, ktorá má rozšíriť predstavu o veci, preto ju aj my uverejňujeme.

Bez explózie, ale...

Do pražského chrámu sv. Víta bola na 6. marca 1988 ohlásená nárpdná púť k úcte blehoslavenej Anežky Českej. Očakávala sa veľká účasť veriacich. Niekoľko dní predtým dostal otec kardinál František Tomášek anonymný list s vyhrážaním, že slávnosť bude narušená teroristickým incidentom. Tu je doslovný preklad listu z obežníka:

Kardinál!

Ústami mojimi tlmočím ti posolstvo z najtemnejších temnôt od Pána zla a hrôz, ktorého meno je pre nás sväté a z ktorého všle žijeme, ničíme a vraždíme. Jeho meno je cítiť plameňmi horiaceho dobra a lásky a preto ho vždy vyslovuj so úctou: Satan.

Zveš zástupy svojich ovečiek na tú slávu k Vítovi. To je zatretene dobre, žehnáme ti ľavou rukou. Čím viac ľudí, tým lepšie. Dúfame, že sa moc neľakneš, až to buchne.

P.S. Satan vedie tvoje kroky,

666 - to nie je náhoda:

6. marca - 6. marca - 6. marca

Šiesty marec prebehol v katedrále kľudne a zbožne. Kto bol autorom uvedeného listu? Satanista? Psychopat? Provokatér?

V každom prípade je názornou ukážkou myslenia ľudí, ktorí sa považujú za satanistov.

Výbuch v zdo ru?

I u nás, podobne ako v Poľsku a inde, sa rozšírili skupiny týchto

Pudí, ktorých zlákal kult negácie. Neskúsenej mládeži táto "viera" ponúka radikálny vzdor proti autorite. Aj proti najvyššej autorite - proti Bohu. Ponúka akúsi "slobodu" na troskách všetkého poriadku.

Pretotá antimorálka: zlo ako prežívanie vlastného ja, ničomu nepodrobeného. Za terč slúži najmä všetko posvätné, čisté, ale aj živí ľudia. Najviac sú k tomu náchylní školáci od 13 rokov. Niektorí manifestujú svoju "vieru" aj verejne, obráteným krížom.

Závislosť ako na droge

V cudzine je už publikované množstvo informácií: upisujú duše diabľovi ako kedysi vlastnou krvou, konajú čierne omše a poriadajú sexuálne orgie. Objavujú sa aj prvky špiritizmu - snaha klásť otázky diabľovi, ďalej mágia a veštenie.

Väčšinu mladým tam láka príležitosť siahnuť do čohosi tajomného. Lenže nie vždy zostáva pri ukojení zvedavosti a túžby po vzrušení. Znalci upozorňujú, že ľahko dochádza k závislosti podobne ako pri droge.

Hazardná hra

Závažnejšie je, že hra s podsvätím ohrozuje zdravie, ba životy. Pribúdejú správy o psychickom poškodení a o samovraždách.

Bývalý turínsky arcibiskup Ballestrero odhaduje, že v okolí Turína je okolo 40 000 ctiteľov Satana, ktorí sú organizovaní na spôsob biskupstva s farnosťami. V tamajších katakombách konajú čierne omše. Používajú pri nich a zneužívajú hostie vylúpené zo svätostánkov i ľudské kosti, vyhrabané na cintorínoch. Turín spolu s Prahou a Lyonom údajne vytvára magický trojuholník.

Varovať mladších

Vlna dnešného satanizmu sa zdvihla vo šesťdesiatych rokoch. Pôvodne to z reportáží v tlači vypadalo ako zábava podivínov. Za ideového pôvodcu je pokladaný anglický magik Crowley / + 1947/.

Satanizmus v dejinách neustále lákal ľudskú zvedavosť túžbou dosiahnuť s pomocou temnej moci to, na čo ľudská silanestačí a čo Boh nedáva... V novoveku k tomu pristupuje motív vzbury, lákavý práve pre dospievajúcich.

Tých musíme chrániť, aby nám starším potom právom nevyčítali - ako sa to deje - že sme ich mali varovať.

Zlo premáhať dobrom

Aká možnosť pomoci je tu? Platí známa a osvedčená zásada, ktorá radí premáhať zlo dobrom. V tomto prípade - podobne ako pri sexe a drogách - to konkrétne ~~zlo~~ znamená: docieľiť, aby zlo stratilo svoju negatívne fascinujúcu silu, aby bolo obbro príťažlivejšie. Mladý človek, ktorý sa dal uchvátiť pravými duchovnými hodnotami, ten sa ňedá zlákať falzifikátom nadprirodzena.

Púbe zakazovanie a represia sú chápané ako útk na slobodu a majú opačné účinky. Odporúča sa triezva a vecná informácia o veci, o jej formách a pohnútkach. Uvedomiť si, že scestné podniky priťahujú skôr nevyrovnaných a vyšinutých jedincov.

Samozrejme je namieste i modlitba. Ale bez zdesenia, nevenovať Satanovi zvláštnu pozornosť. Postupujeme s rovnakým pokojom a nalievavosťou, s akými si musíme vyprosovať silu i proti pokušeniam tela a sveta.

Diabol nie je protivráž Boha, Je to padlý tvor, bezmocný voči Bohu i voči nám, keď sme v Bohu pevne zakotvení.

Ide skôr o praktickú pomoc ľuďom, ktorí prepadli tomuto nebezpečnému zlozvyku.

+ + +

Stretli ste sa aj vy vo svojom okolí s podobným javom? Aký máte na to názor? Napíšte nám!

Hoci to iste nie je náš najväčší súčasný problém, riziko pre našich

ÚČELOVÉ VRAŽDY KŇAZOV

Vraždy kňazov

Cirkev sa musí naučiť znova báť sa-povedal na začiatku normalizačnej éry bývalý štátny federálny šéf-Karel Hruza. Ako vysoká šarža tajnej polície veľmi dobre poznal zbraň zastrasovania. Počas jeho "pontifikátu" boli na Slovensku viacerí kňazi prepadnutí, dobití, ťažko ražení, ba dokonca aj usmrtení. Niekoľko príkladov:

17.7.1974 našli pátra Ľudovíta Alojza Sénašiho, farára u sv. Františka Xaverského v Trenčíne mŕtveho v jeho byte. 1.3.1977 zomrel Jaroslav Rusnák, farár v Bratislave-Trnávke, na údajnú otravu plynom. Koncom júna 1979 prišiel o život pri páde z lešenia tajne vysvätený kňaz Milan Gono, ktorý pracoval ako väzeň na stavbe. Ako príčina smrti sa oficiálne uvádzal pracovný úraz; obyvateľstvo však tomu od začiatku neverilo. 24.2.1981 v Bratislave našli v byte tajne vysväteného kňaza a rehoľníka Přemysla Coufala. Celé telo bolo svedectvom strašného týrania. Že išlo o samovraždu-úradné oznámenie o príčine smrti, neveril nikto, kto videl jeho mŕtvolu. 24.7.1983 zastrelil istý návštevník vo dverách fary Alojza Schmiestera, farára v Pate.

Kriminálna polícia doteraz neosvetlila vraždy týchto a iných kňazov a neobjavila vrahov, resp. ich zákulisných bosov.

Štefan Polák

Prípád 47-ročného Štefana Poláka, farára v Borovciach pri Piešťanoch, je mimoriadne pozoruhodný nielen preto, že táto hrôzostrašná vražda jednoznačne naznačuje na zastrasovacie úsilie tajnej polície, ale aj preto, že sa odohrala už v období Gorbačovovej ~~z~~ glasnosti a perestrojky.

Polák navštívil v roku 1986 Rím, kde mal šťastie hovoriť so Sv. Otcom. Po jeho návrate bolo na jeho správaní vidno hlbokú zmenu. Pretrhol styky s Pacem in terris a zasvätil svoju farnosť Panne Márii, jej Nepoškvrnenému Počatiu. Čoskoro na to začal dostávať anonymné telefonáty, že ho zabijú. Trvalo to asi rok. Polák to raz dokonca spomenul v kázni.

7.10. na sviatok Panny Márie Ružencovej navštívil Polák svojho priateľa Rudolfa Vaška, farára vo Veľkých Kostolanoch. Bol veľmi nespokojný a viackrát/5/ vyšiel von pozrieť, či už poňho nejde tajná polícia. V ten istý večer zastala na kraji Boroviec červená škodovka s poznávacou značkou PX /okres Považská Bystrica!/. Vystúpili z nej piati muži, fajčili a celú noc dôkladne pozorovali okolie a každý pohyb v obci. Iná skupina mužov vnikla medzitým do farskej budovy. Vystúpili na povalu a na každej strane strechy vybrali niekoľko škridlíc, aby mohli nerušene sledovať okolie. Asi o jednástej hodine v noci dovezli známi Poláka domov. Vo dvore ho niekto zrazil na zem. Na tomto mieste našli na druhý deň starší manželia, ktorí sem chodili opatrovať hydinu, kaluž krvi. Mysleli si, že pán farár v noci zarezal sliepku a krv umyli.

8.10. sa konala v Piešťanoch rekolekcia/akýsi druh duchovnej obnovy pre kňazov/.Polák neprišiel.A neprišiel ani ~~нахдегкыхдеи~~ popoludní do Trebatíc,kde mal pochovávať.Kostolník spolu s istým kňazom sa teda pobrali na faru do Boroviec.Na ich zvenenie a klopanie však nik neotváral,preto v zlej predtuche vyvalili dvere.Kňaza našli mŕtveho,pripútaného tenkým drôtom k horúcemu radiátoru.Drôt sa na rukách predral až do kosti.Ústa mal plné papiera a prelepené páspou na koberce.Na celom tele bolo vidno stopy najsurejšieho týrania a tvár bola zohavená na nepoznanie.

Podľa pitvy dostal Polák osem rán nožom,mierených však tak,aby nevykrvácal.Údery a kopance zapríčinili odrthnutie sleziny a pečene.Lekárka,ktorá previedla pitvu,povedala,že také dokaličené telo ešte nevidela.Podľa mienky lekárov utrpenie kňaza trvalo 4-5 hodín.

/nasl.číslo:Kto boli páchatelia?/

Samizdat.sk

16. mája... sv. Ján Nepomucký, mučeník

Narodil sa r. 1321 v mestečku Nepomuku, v kraji Plzeňskom, kde jeho otec Ján Ba- sil so svojou manželkou viedel nábožný život. Keď sa narodil, na smrť očerol. Aby ho rodičiamostrotili, odniesli ho do blízkeho cisterciáckeho chrámu a tam sa prosi- li preb. Pannu Máriu, aby ich synka dobrotivý Boh pri živote nechal. Ich preba- bola vyľudná. Keď začal navštevovať školu, každé ráno baďal do kostela, aby kľa- zovi pri sv. omši posluboval. Z domu odišiel do latinských škôl v meste Žateci, kde vtípom a usilovnosťou prevyšoval všetkých spolušakov. Keď bol vysviatený za kľa- z, vymenoval ho r. 1372 pražský arcibiskup Ján Jenstein za kazateľa pri chráme Panny Má- rie pred Týnom. Lepšieho kazateľa než Jána Praha nemala. Zanedlho dal mu arcibiskup hodnosť farára pri sv. Havlovi, a neskôr ho vymenoval za kanonika na Vyšehrade. I jako kanonik kázal horlivo, karhal neprávnosti, najmä šľachty a kráľovských dvo- ranov, zastával stanovisko presadzovaných a utlačovaných, kráľoviš Václav, syn Kar- la IV. vymenoval ho za svojho notára a almužníka. Kráľovná Sofia, ktorá Václav pe- karti uveje jej manželky Jechany posadil k sebe na trón, bola veľmi pobožná. Avša k Václav, čím bol starším, tým bol ukrutnejším. Pri svojom naravnom živote bol val- ni šiarlivý. Opíjal saknídy deň, a keďže sám šil naravno, myslel si, že tak koná aj jeho manželka. Ona v tomto trápení hľadala pomoc u Boha, sedlievala sa, a často pristupovala ku sv. svpovedi. Za spovevníka si zvolila Jána. Kráľ nestával vždy šiarlivejším, a napadlo ho, že Ján bym mohol a jeho manželka povedať. Šárhoňý ka- nonik ponížene riekol, že mu to sv. Cirkej zabruje. O niekoľko dní ho dal kráľ natiahnuť na škrípoc a mučil ho. Ale Ján mlčal. Nato ho dal odviezť do väzenia a v noci o 3. hodine dal mu povloz a rúby i nahy a hodil ho do Vltavy. To sa stalo dne 16. mája 1393. Medzianie ráno vytiahli jeho telo z vody a odsudzovali kráľov šľočin. Na Jánovom hrobe sa diali mnohé zázraky. Miesto na Vltavskom meste, kde ho keď zhodil do Vltavy je poznávané alatyš križiacom.

Všemošči Bože, ktorof si škrze nepromšiteľnú sviatostnú šľoanlivost sv. Jána sve- ju cirkev katolícku nevou korunou ozdobiť rátil, doproj nás, prošíme, tej šľoosti, aby sme podľa jeho príkladu a na jeho erodovanie i sy na svoje deťa pozor dali a tak niekedy v nebesiach si zasľúšili byť pripošítaní k tým blašovenšom, ktorí sa škrzkom naprohrešili, škrze Krista, Šána nášho. Amen.

ŠTASTIE SA NARODILO AKO DVOJČA, TERBA SA OŇ DELIŠ. /Byron/

KEDY SME BOLI BYÁLE ŠTASTÍ, NECHTELÍ BY SME, ŽE JE TO PRIJEMNÉ. /Doval/

KEDA NAJVŤIŠOU PREKÁŽKOU K DOSAŠENIU ŠTASTIA JE TO, ŽE OČAKÁVAME PRIVIÁŠ ŠTASTIE. /Ponsenelle/

ÚMYSEL APOŠTOLÁTU NOLLITBY

Aby mladí ľudie - podľa príkladu Panny Márie - odpevávali na Božie volenie s vierou, veľkodušnosťou a misionárskym oduševnením.

Srdce Ježišovo, zachovaj vo svätosti všetkých biskupov, kňazov a diakonov.

+ + + + +

ZRNKO MŮDROSTI

INTELIGENCIA

má svoje hranice, ale

BLBOST'

je nekonečná.

+ + + + +

BŮŠOK SMIECHU NA ROZLŮČKU

Škót si v papierňarstve vyše hodiny vyberá ceruzku: Predavača to rozlŮči:

- Tak si už dáku vezmite, hodi zadarmo!
- V tom prípade by som presil tieto tri...

+ + +

Bezprávajú sa dva Škóti:

- Ako si sa odnaučil koktovať?
- Telefonoval som do Austrálie na vlastný účet.

+ + + + +